

ת"פ 39169/08/15 - מדינת ישראל נגד וורטאו בייך, הנאשם

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 39169-08-15 מדינת ישראל נ' טפטה ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית נשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל - המאשימה

נגד
2. וורטאו בייך - הנאשם

נוכחים:

התובעת עו"ד שרית כץ

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד לירן פרידלנד

גזר דין

מבוא

1. הנאשמים הורשעו לפי הודאתם, בכתב אישום מתוקן, בעבירות כדלקמן:
נאשם 1 - בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
נאשם 2 - בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין; ובעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין.
2. לפי כתב האישום המתוקן, ביום 10.4.15 בשעה 07:00 לערך, בעת שהמתלונן המתין לפתיחת בית הכנסת, ניגשו אליו הנאשמים כשהם תחת השפעת אלכוהול. נאשם 1 החל להתווכח עם המתלונן באשר למלחמה בין האריתראים לבין האתיופים. המתלונן הוא תושב אריתראי זר. הנאשם 1 ביקש מהמתלונן את מכשיר הטלפון הסלולרי שברשותו וכן סכום של 200 ₪, אולם המתלונן סירב. בתגובה, ניסה נאשם 1 לקחת את המכשיר מידו של המתלונן אולם הלה משך את המכשיר. בנסיבות אלו ביקש הנאשם 2 מנאשם 1 שיעזוב את המתלונן והוביל את האחרון לצד. כעבור מספר דקות, חזרו הנאשמים למקום. נאשם 1 בעט באמצעות רגלו בידו השמאלית של המתלונן מספר רב של פעמים והכה את גופו של באמצעות ידיו, ובאותו זמן, בעט נאשם 2 בפניו של המתלונן. כעבור מספר דקות, הגיעו אחרים למקום והרחיקו את הנאשמים והמשטרה הוזעקה למקום. שוטר הודיע לנאשם 1 כי הוא מעוכב, וסמוך לאחר מכן, נאשם 2 הגיע למקום

והחל לקלל את המתלונן ואת מר ____ מ', שהיה גם הוא במקום. בהמשך, רץ נאשם 2 לכיוונו של מ' והכה בידו. הנאשמים גרמו למתלונן חבלות של ממש שבאו לידי ביטוי בסימני חבלה אדומים בפניו.

3. הצדדים הציגו הסדר טיעון לפיו, הנאשמים יודו ויורשעו במיוחס להם בכתב האישום המתוקן, יופנו לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות. ככל שהתסקיר יישא אופי חיובי, יצביע על נטילת אחריות, שיתוף פעולה והמלצה חיובית, תעתור המאשימה להטלת מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים. אם אחד הפרמטרים יהיה שלילי, יטענו הצדדים באופן חופשי. כן הוצגה הסכמה, כי כל נאשם ישלם פיצויים בסכום של 1,800 ₪ וכן קנס בסכום של 200 ₪. מתוך הפיצויים סכום של 3,000 ₪ ישולם לעד תביעה 1 וסכום של 600 ₪ ישולם לעד תביעה 2.

4. גזר דין בעניינו של נאשם 1 ניתן ביום 4.12.17.

תסקירי שירות המבחן

5. בעניינו של נאשם 1 הוגש תסקיר מיום 8.11.17. שירות המבחן ציין כי הנאשם בן 24, רווק המתגורר בשכירות עם בת זוגו. לנאשם 5 הרשעות קודמות בגין עבירות סמים לצריכה עצמית, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו וגניבה. הנאשם לקח אחריות על המיוחס לו. הנאשם מסר בדיקת שתן שנמצאה נקייה מסמים. שירות המבחן העריך כי הסיכון לביצוע אלימות בעתיד הוא בינוני ורמת חומרתה הצפויה גם היא בינונית. כן הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם החל לקדם את עצמו, החל לעבוד בעבודה קבועה ולשכור דירה במקום המרוחק מהסביבה בה גדל. מכאן סבר שירות המבחן, כי בהינתן טיפול הולם, ניתן להפחית את הסיכון להישנות התנהגות עבריינית בעתיד. שירות המבחן המליץ להפנות את הנאשם ליחידה לנפגעי הסמים בעיר מגוריו. עם זאת, הנאשם לא יצר קשר עימם, הדגיש כי הוא נקי מסמים ואלכוהול וציין כי אינו מעוניין לפנות לטיפול. לפיכך, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית, והמליץ להטיל על הנאשם ענישה קונקרטיה בדרך של עבודות שירות.

6. בעניינו של נאשם 2 הוגש תסקיר מיום 6.8.17. שירות המבחן ציין, כי הנאשם רווק בן 27, והחל לעבוד במהלך השנה וחצי האחרונות כמנהל מחלקת משקאות בסופרמרקט. הנאשם לקח אחריות חלקית על המיוחס לו בכתב האישום, ולתפיסתו, עוצמת האלימות המיוחסת לו מוגזמת. הנאשם לא הגיע לפגישה נוספת שנקבעה עמו ואף לא מסר בדיקת שתן כפי שנדרש. שירות המבחן אמנם התרשם, כי הנאשם מצוי במגמה חיובית של התייצבות בחייו, אולם במקביל, הוא מצוי גם בסיכון בתחום ההתמכרויות. לאור היעדר שיתוף הפעולה של הנאשם, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית גם בעניינו של נאשם 2 והמליץ על ענישה קונקרטיה.

טענות הצדדים לעונש

7. באת כוח התביעה טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות: בהיות הנאשמים תחת השפעת אלכוהול פרץ ויכוח, שבמהלכו תקפו הנאשמים את המתלונן, ונאשם 2 בעט במתלונן בפניו. האירוע פסק רק כאשר הגיעו אחרים מקום. בהמשך הגיעה נידת משטרה, נערכו חיפושים, ונאשם 2 קילל את חברו של המתלונן ואף הכה אותו בנוכחות השוטרים. לטענתה, מעשיו של נאשם 2 מלמדים על בריונות, היעדר מורא משוטרים. בתקיפה בצוותא יש נסיבה לחומרה, ולמתלונן אף נגרמו סימני חבלה.

8. מכאן, ולאור הפסיקה שהגישה, טענה באת כוח התביעה, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים לצד ענישה נלווית.

9. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו; לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, לרבות עבירה של תקיפה, סמים והצתת רכב; התסקירים בעניינו של הנאשם מלמדים כי הנאשם עובד וכי ההליך הפלילי יצר הרתעה והנאשם מצוי במגמה חיובית. עם זאת, מהתסקיר עולה כי הנאשם נוטל אחריות חלקית בלבד והנאשם שולל נזקקות טיפולית ומצמצם הבעייתיות שמצבו.
10. מכאן עתרה, להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 5 חודשים שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי במדרג עוון ופשע, קנס ופיצויים למתלונן.
11. באת כוח נאשם 2 טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: האירוע התרחש לאחר בילוי במועדון בו צרכו אלכוהול, ומדובר בהתלקחות ספונטנית וללא תכנון מראש;
12. עוד הוסיפה באת כוח הנאשם ופירטה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם בן 27, עלה לישראל בהיותו בן שנתיים, משפחתו מונה 9 ילדים, והוא בעל 12 שנות לימוד; הרשעתו האחרונה משנת 2011; הנאשם שלל נזקקות טיפולית משום שלטענתו הוא צורך אלכוהול באופן מבוקר רק בסופי שבוע ואילו הפסיק לחלוטין שימוש בקנבוס; הנאשם עובד בעבודות מזדמנות, ובשנתיים האחרונות, הוא מועסק כמנהל מחלקת שתייה בסופר; מתסקירי שירות המבחן עולה כי התנהלותו של הנאשם התייצבה והוא נמצא במגמה חיובית, והראיה כי מאז התיק הנדון, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים; הפגיעה בפרנסתו תהיה קשה מנשוא.
13. לטענתה, יש לקחת גם בחשבון כי על נאשם 1 הוטל מאסר לתקופה של 3 חודשים בדרך של עבודות שירות, כאשר באותו עניין טענה התביעה, כי לא ניתן להבחין בין השניים, משום שנאשם 1 הוא יוזם האירוע ונאשם 2 ניסה להפריד ולהרחיקו מהמקום.
14. מכאן עתרה באת כוח הנאשם להטיל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי.
15. הנאשם בדברו האחרון אמר, כי הוא

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

16. כתוצאה מביצוע העבירות שבהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים של הגנה על שלמות גופו, בטחון ושלמות חייו של אדם. הפגיעה היא ברמה בינונית, הואיל והנאשמים היו תחת השפעת אלכוהול, וביצעו העבירות בצוותא חדא.
17. לקחתי בחשבון את **הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40ט לחוק העונשין): מעשי האלימות לא היו מתוכננים, אלא תוצאה של וויכוח מתפתח, על רקע אלכוהול, הנאשמים ביצעו את המעשים בצוותא חדא. נאשם 2 לא היה מבצע האירוע, אולם הורשע בשתי עבירות, להבדיל מהנאשם 1 שביצע עבירה אחת בלבד.
18. לאור מדיניות הפסיקה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם, נע בין מאסר לתקופה קצרה ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.

העונש ההולם בתוך המתחם

19. לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו; לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, לרבות עבירה של תקיפה, סמים והצתת רכב; התסקירים בעניינו של הנאשם מלמדים כי הנאשם עובד וכי ההליך הפלילי יצר הרתעה והנאשם מצוי במגמה

חיובית. עם זאת, מהתסקיר עולה כי הנאשם נוטל אחריות חלקית בלבד והנאשם שולל נזקקות טיפולית ומצמצם הבעייתיות שמצבו.

20. מכאן מסקנתי, כי יש להטיל על הנאשם עונש שהוא במחצית מתחם העונש ההולם והוא כולל מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצויים. הואיל ועל נאשם 1 הוטל מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה של 3 חודשים, ואילו נאשם 2 הורשע בביצוע עבירה נוספת, מצאתי לנכון לגזור עליו מאסר לתקופה מעט יותר ארוכה. בקביעת משך המאסר, לקחתי גם בחשבון את נסיבות ביצוע העבירה המשותפת, ואת חלקו היחסי משמעותי של נאשם 1 בביצוע העבירה. לא התעלמתי גם מהעובדה כי הנאשם עובד למחייתו.

21. בהתאם לחוות דעת הממונה לעבודות שירות מיום 7.8.17, הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

22. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 7.8.17. מובהר בזאת לנאשם כי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל; את עבודות השירות יחל הנאשם ביום 1.3.18.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות, במשך 3 שנים מהיום;

ג. הנאשם ישלם לעד תביעה מספר 1 פיצויים בסכום של 1,000 ש"ח. את הפיצויים ישלם ב-2 תשלומים שווים, הראשון ביום 1.3.18 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחר מכן. כן ישלם לעד תביעה 2 פיצויים בסכום של 500 ₪. את הפיצויים ישלם לא יאוחר מיום 1.5.18.

ד. ניתן בזאת צו השמדה לאבן שנתפסה. המוצגים האחרים ככל שישנם יושבו לצדדים.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג שבט תשע"ח, 29 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.